RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0239 van 5 december 2012 in de zaak 1011/0565/SA/3/0524

In zake:

de heer verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Michel VAN DIEVOET

kantoor houdende te 1000 Brussel, Boomstraat 14 bus 3 waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 16 februari 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 23 december 2010.

Met deze beslissing heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kortenberg van 25 augustus 2010, waarbij aan de bvba , hierna de aanvrager, onder voorwaarden een vergunning wordt verleend voor het verkavelen van een terrein in vier kavels voor vrijstaande woningen, verworpen.

Het betreft percelen gelegen te en met als kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 22 juni 2011, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Filip VAN DIEVOET die loco advocaat Michel VAN DIEVOET verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

De verzoekende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

De voorzitter stelt de zaak in dezelfde staat in voorzetting naar de zitting van 6 juli 2011 om de verwerende partij de mogelijkheid te bieden de Raad een volledig afschrift te bezorgen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 20 december 2010.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 6 juli 2011, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en de verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De bvba vraagt bij gewone brief van op 31 maart 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 6 mei 2011, dat het verzoek tot tussenkomst onontvankelijk is aangezien, conform artikel 4.8.14 VCRO, alle processtukken op straffe van onontvankelijkheid per beveiligde zending aan de Raad dienen te worden toegezonden en een gewone, niet aangetekende, ter post afgegeven brief geen beveiligde zending is.

IV. FEITEN

Op 31 januari 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kortenberg een aanvraag in voor een verkavelingsvergunning.

De aanvraag beoogt het opdelen van een terrein in vier kavels bestemd voor vrijstaande woningen. Bij de aanvraag is een toekomstvisie, 'structuurschets genoemd', voor het volledige binnengebied gevoegd. Zij is in eerste aanleg door het college van burgemeester en schepenen

van de gemeente Kortenberg mee ter goedkeuring afgestempeld, samen met de verkavelingsvoorschriften, en als bijlage aan de beslissing gehecht.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan 'Leuven', gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 1 februari 2010 tot en met 2 maart 2010, worden acht bezwaarschriften ingediend. Eén van de bezwaarschriften wordt ingediend door de verzoekende partij.

De brandweer brengt op 24 februari 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit. De voorwaarden hebben betrekking op brandtechnische vereisten.

De gemeenteraad van de gemeente Kortenberg keurt op 21 juni 2010 onder voorwaarden het voorgestelde wegtracé en de uitrusting van de wegenis goed.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kortenberg brengt op 14 juli 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kortenberg vraagt op 15 juli 2010 om het advies van de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar, die evenwel geen tijdig advies uitbrengt.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kortenberg verleent op 25 augustus 2010 onder voorwaarden een verkavelingsvergunning en overweegt hierbij het volgende:

...

Openbaar onderzoek

De bezwaren kunnen in 4 groepen samengevat worden.

Een eerste reeks... gaat over de agressieve handelswijze van de verkavelaar/promotor voor het verwerven van de gronden... Dit bezwaar is niet van ruimtelijke aard en wordt niet weerhouden.

Een tweede groep bezwaren heeft betrekking op mogelijke verkeershinder- en veiligheidsproblemen... Er kan verwacht worden dat de verkeersdruk van 4 bijkomende residentiële kavels weinig impact zal hebben op de lieber. Ook de lieber is met de pijpekop reeds voorzien op een uitbreiding...

Het derde bezwaar betreft mogelijke problemen met de afwatering van het gebied. Er is een groot hoogteverschil... Met dit bezwaar werd rekening gehouden. Er is advies aan Aguafin gevraagd en er dient voldaan te worden aan het advies.

Een aantal bezwaren stellen dat de eigenheid van de omgeving... niet gerespecteerd wordt... grote en vooral diepe tuin..., waardoor het binnen gebied een grote groene ruimte vormt. Er wordt verwezen naar het structuurplan... de ligging in WUG, habitatgebieden, vogelrichtlijnen en overstromingsgebied. Al deze verwijzingen zijn

onjuist... Het is... woongebied. Aangezien het hier om een nieuwe wegenis gaat, is er ook geen sprake van bouwen in tweede orde.

<u>Toetsing aan de regelgeving, de stedenbouwkundige voorschriften, de verkavelingsvoorschriften en de ruimtelijke ordening</u>

Het college besluit dat het project gezien zijn geringe omvang het residentiële karakter van de omgeving niet schaadt, en geen noemenswaardigeoverlast met zich brengt voor de omgeving. De ligging in een groot ontsluitbaar binnengebied (woongebied) en de noodzaak voor een rationeel ruimtegebruik rechtvaardigt het creëren van deze bijkomende kavels

..."

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 14 september 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 6 december 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep onontvankelijk te verklaren, zodat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kortenberg haar rechtskracht herneemt. Er is immers vastgesteld dat het beroepschrift niet omschrijft welke hinder of nadelen kunnen ondervonden worden ingevolge de vergunningsbeslissing en, bijkomend, dat de afstand van de verkaveling tot de eigendom van betrokkene in vogelvlucht ca. 160m bedraagt.

Na de hoorzitting van 16 december 2010, stelt de verwerende partij haar beslissing uit teneinde de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar toe te laten een aanvullend onderzoek te voeren met betrekking tot de ontvankelijkheid van het administratief beroep van de verzoekende partij.

In zijn aanvullend verslag van 20 december 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en de verkavelingsvergunning te verlenen.

De verwerende partij beslist op 23 december 2010 om het beroep niet in te willigen en de verkavelingsvergunning te verlenen. De verwerende partij overweegt hierbij het volgende:

"...

Beoordeling

- 1. Volgens het gewestplan Leuven is het goed gelegen in een woongebied. Artikel 5 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en de gewestplannen is van kracht. Het verkavelen van een stuk grond in functie van woningbouw is niet in strijd met de planologische bestemmingsvoorschriften van het woongebied. Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan. Het goed maakt evenmin deel uit van een vroegere behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling.
- 2. De aanvraag is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelig gebied volgens de kaarten, opgenomen als bijlagen IX tot XV bij het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets. Gelet op de toename van de bebouwde oppervlakte valt een vermindering van de infiltratiecapaciteit van de bodem te verwachten. Bij een goedkeuring van de verkavelingsvergunning wordt er op gewezen dat de impact zal worden opgevangen in de voorwaarden bij de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, waarbij de afkoppeling

van het hemelwater wordt vooropgesteld. In het voorliggend dossier wordt wel voorzien in de aanleg van een ondergronds waterbufferbekken met een oppervlakte van 12.60m x 2.40m x 1.20m waar het hemelwater afkomstig van de daken en de wegenisverhardingen zouden worden opgevangen. Dit gecentraliseerd waterbufferbekken is ingeplant onder het plein aan het einde van de nieuwe weg. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

- 3. De voorliggende aanvraag voor 4 nieuwe bouwkavels is vanuit stedenbouwkundig en ruimtelijk standpunt aanvaardbaar. De woningdichtheid die zou gerealiseerd worden met het voorliggend kleine inbreidingsproject bedraagt ca. 11 woningen/ha. Dit is zeker aanvaardbaar binnen het betrokken woongebied van de residentiële woonwijk op relatief korte afstand van het centrum van Kortenberg. De 4 ontworpen kavels zijn ook voldoende ruim. Met een gemiddelde grootte van 723m² liggen deze nieuwe kavels in dezelfde lijn als de bestaande bebouwde percelen langs de straat waar de nieuwe kavels op zouden aansluiten. Ook de inplanting van de voorziene bouwzones op de kavels is ruimtelijk aanvaardbaar, de voorziene bouwvrije stroken zijn voldoende breed, er worden volwaardige tuinzones voorzien (min. 12.00m diep voor wat betreft de kavels 1 en 2 en min. 22.00m voor de kavels 3 en 4). De ruimtelijke impact van de voorziene woningen op de aanpalende percelen blijft beperkt. De 4 ontworpen kavels passen binnen de bestaande bebouwde omgeving. De goede plaatselijke ordening wordt niet in het gedrang gebracht door het voorliggend verkavelingsontwerp.
- 4. In de bezwaarschriften wordt meermaals verwezen naar een ruimer verdichtingsproject binnen het betrokken woongebied. Vooreerst wordt opgemerkt dat de eventuele ontwikkeling van het binnengebied dat begrensd wordt door de bebouwing langs de en wel degelijk verantwoord is vanuit stedenbouwkundig standpunt. De ligging op korte afstand van het dorpscentrum van Kortenberg, de beschikbare breedte van het woongebied tussen de bebouwing van de , de mogelijke ontsluiting langs de omliggende straten maken dat dit deel van het woongebied wel degelijk in aanmerking komt voor een inbreidingsproject. Of de beoogde globale verdichting effectief op een ruimtelijk verantwoorde wijze zou geschieden kan en mag niet bij de voorliggende aanvraag tot het verkavelen van een perceel in 4 kavels beoordeeld worden. In het voorliggend dossier kan enkel de verenigbaarheid van de voorliggende aanvraag met een goede ruimtelijke ordening beoordeeld worden. Uiteraard vormt het voorliggend ontwerp, alleen al door de voorziene aanleg van wegenis en het plein, een aanzet tot een verdere ontwikkeling. Dat is zelfs een pluspunt. De voorliggende aanvraag sluit zelf trouwens aan op een vroegere aanzet tot de mogelijke ontwikkeling van het betrokken binnengebied. Bij de ontwikkeling van werd er tussen de woningen 6 en 11 al een aftakking vanaf de pijpenkop voorzien richting binnengebied. Deze zijtak behoort kadastraal reeds tot het openbaar domein. Het voorliggend ontwerp maakt hier gebruik van, dit stuk weg zal met de voorliggende aanvraag nu effectief ook aangelegd worden.
- 5. In verband met de mobiliteitsimpact van de voorliggende aanvraag, de bijkomende verkeersbewegingen van de 4 op te richten woningen langs de worden niet als problematisch ervaren. Het gaat om een doodlopende zijstraat van de louter in functie van de woningen die er aan grenzen, dit wordt niet gewijzigd door het verkavelingsontwerp. Zoals hierboven reeds gesteld kan enkel de impact van de voorliggende aanvraag beoordeeld worden, de beoordeling van de mobiliteitsimpact van de eventuele verdere ontwikkeling van het binnengebied is hier niet aan de orde. Op

basis van de in het dossier aanwezige structuurschets kan enkel vastgesteld worden dat het de bedoeling is om ook nog een volwaardige ontsluiting te voorzien langs de

6. Uit voorgaande beschouwingen blijkt dat de voorliggende verkavelingsaanvraag voor 4 kavels en nieuwe wegenis verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. Zoals gesteld door het college van burgemeester en schepenen in het besluit van 25 augustus 2010 rechtvaardigt de ligging in een groot ontsluitbaar binnengebied (woongebied) en de noodzaak voor een rationeel ruimtegebruik het creëren van deze bijkomende kavels. De voorwaarden die bij de vergunningsbeslissing werden opgenomen kunnen worden bijgetreden. Ze vormen een verantwoorde aanvulling en verfijning van de voorliggende aanvraag. Zo wordt bijvoorbeeld opgelegd dat er enkel reliëfwijzigingen mogelijk zijn in de achteruitbouwstrook, terwijl op het plan 6/9 een nieuw terreinprofiel wordt opgetekend waarbij ophogingen worden voorzien rondom de nieuw in te planten woningen. Het is niet verantwoord om de bouwzones volledig af te vlakken op een dergelijk hellend terrein, de architectuur van de op te richten woningen moet maximaal rekening houden met de bestaande terreinniveaus.

Gelet op bovenvermelde overwegingen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- het voorliggend verkavelingsontwerp voor 4 bouwkavels voor vrijstaande eengezinswoningen en de aanleg van nieuwe wegenis is zowel bestaanbaar met de bestemming van woongebied als verenigbaar met een goede ruimtelijke ordening;
- de beoogde woningdichtheid van 11 woningen/ha is stedenbouwkundig aanvaardbaar binnen het betrokken woongebied van de residentiële woonwijk
- de voorziene kavels zijn voldoende ruim, de beschikbare bouwzones bieden voldoende bebouwingsmogelijkheden;
- de voorliggende aanvraag vormt een ruimtelijk verantwoorde aanzet voor een eventuele verdere inbreiding van het groter binnengebied dat begrensd wordt door de bebouwing langs de **aanze**, **aanze**, **aanze** en **aanze**;
- de mobiliteitsimpact van de 4 op te richten woningen op de is beperkt;
- de voorwaarden die bij de vergunningsbeslissing van 25 augustus 2010 werden opgenomen worden bijgetreden.

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de verwerende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer vastgesteld wordt dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

Het verzoekschrift bevat geen onderdeel 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel'. De verzoekende partij stelt in een onderdeel 'bepaling van de schade' wel het volgende:

u

De schade die wij rechtstreeks en onrechtstreeks ondervinden is te becijferen. Spijtig genoeg is er geen maatstaf zoals deze wel geldt in het verzekeringswezen. Hierdoor krijg je een cijfer dat niet door iedereen als correct wordt aanzien. Maar het is evident dat onze woning door het aanleggen van een nieuwe weg in waarde zal dalen omdat er meer buren zijn en dus minder privacy, meer geluidshinder, verhoogde kans op diefstal. Ik wens ook te onderstrepen dat het voorliggende project voor ons zeker geen voordelen Inhoudt. Om het in boekhoudkundige termen te zeggen "het project heeft voor ons enkel een onwaarde". Maar dat is niet alles. Op termijn zal de druk alleen maar toenemen om onze gronden te onteigenen omdat een aantal fundamentele problemen rond mobiliteit, waterbeheersing en milieubeheer in voorliggend project niet afdoende zijn. De problemen worden naar mijn gevoel gewoon vooruit geschoven. Daar waar de eerste aanvraag, die meer percelen had, meer potentieel had om de problemen op te kunnen oplossen zonder druk op onze grond te verhogen voorziet de huidige aanvraag vakkundig opgedeeld in twee afzonderlijke aanvragen en aanvragers dat niet. De rechtstreekse schade raam ik voor onze woning op 50.000€. De onrechtstreekse schade ligt veel hoger. Ik breng even in herinnering dat de aanvrager in zijn toekomstvisie met betrekking tot het binnengebied een woning voorziet op onze grond en ook eentje op de grond van onze overburen.

Het volstaat om naar de foto toegevoegd bij de plaatsbeschrijving te kijken om vast te stellen dat die problemen er wel degelijk zijn en dat de druk op onze grond reëel is. Alternatieven werden mijn inziens dan ook onvoldoende onderzocht. Creatieve geesten kunnen, denk ik, oplossingen aanbieden die een aantal problemen definitief wegnemen. Ook wel interessant om weten is dat er een sociaal project op til staat om een ruim aantal woningen te voorzien in de braakliggende velden gelegen aan de verleens zichtbaar op onderliggende foto. Realisatie van dit project zal impact hebben op de verkeersproblemen die zich nu al stellen op en op waterbeheersing van het gebied waar nu al een spaarbekken is van 60m3. Het feit dat er een spaarbeken is getuigt onweerlegbaar dat er zich problemen stellen met de waterbeheersing. Want anders was de investering in het ruimen van dit spaarbekken (voor de kostprijs van de laatste ruiming verwijs ik naar het nr. 8 jaargang 32 van het Gemeenteblad Zoeklicht op pagina 6 waar u kan daar lezen dat het om 8,749,5€ gaat) overbodig geweest. Het spaarbekken ligt aan de ter hoogte van woning 41. (zie bijlage 3)

..."

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

"

1. In eerste instantie stelt de verwerende partij vast dat de verzoekende partij niet argumenteert dat zij een MTHEN zal lijden indien de uitvoering van de bestreden beslissing niet onmiddellijk wordt geschorst. Er wordt slechts over schade gesproken. In de aanzet van het verzoekschrift wordt gevraagd de bestreden beslissing te schorsen, maar dit verzoek wordt niet uitgewerkt, laat staan gemotiveerd.

De vordering tot schorsing moet worden verworpen.

2. In ondergeschikte orde: Een vordering tot schorsing moet een uiteenzetting van de feiten bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de verzoekende partij een MTHEN kan berokkenen. Het komt de verzoekende partij toe op concrete wijze, en met de nodige precisie en overtuigingskracht, uiteen te zetten welke de aard en de omvang is van het nadeel dat zij dreigt te zullen lijden indien de bestreden beslissing zou worden ten uitvoer gelegd. Een betoog dat beperkt blijft tot vaagheden en algemeenheden kan niet volstaan om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aannemelijk te maken.

De verwerende partij stelt vast dat de verzoekende partij geen concrete gegevens voorlegt waaruit zou blijken dat zij door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een MTHEN zal lijden. Er wordt geen enkel concreet overtuigingsstuk voorgelegd waaruit de beweerde hinder of de nadelen zouden blijken.

De vordering tot schorsing moet worden verworpen.

3. In meer ondergeschikte orde moet worden vastgesteld dat de woning van de verzoekende partij op een afstand is gelegen van minstens 150m van het kwestieuze project en dat zich tussen zijn woning en de verkaveling andere woningen, tuinen en velden bevinden.

De verzoekende partij zal geen MTHEN lijden door de uitvoering van de bestreden beslissing

..."

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bovendien niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen

over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt. Het komt de Raad geenszins toe om het administratief dossier, dan wel het stukkenbundel van de verzoekende partij, ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling uit vermelde stukken één of ander nadeel te kunnen puren op grond waarvan de bestreden beslissing desgevallend zou kunnen geschorst worden.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2. In het onderdeel 'bepaling van de schade' wijst de verzoekende partij er op dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de waarde van haar onroerend goed zal doen dalen en verwijst hiertoe naar een aantasting van haar privacy, geluidshinder en een verhoogde kans op diefstal. De verzoekende partij schat de rechtstreekse minwaarde op 50.000 euro en vermoedt dat de onrechtstreekse schade nog veel hoger zal zijn. De verzoekende partij vreest bovendien dat de druk om haar eigendom te onteigenen op termijn zal toenemen omdat er zich een aantal fundamentele problemen met betrekking tot mobiliteit, waterbeheersing en milieubeheer zouden voordoen?

De Raad stelt met de verwerende partij vast dat de verzoekende partij heeft nagelaten concrete en precieze gegevens aan te reiken om de ernst van de ingeroepen nadelen, evenals het moeilijk te herstellen karakter ervan, daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen. De verzoekende partij voert aan maar levert geen bewijs voor haar beweringen. De ingeroepen nadelen overstijgen aldus het niveau van de loutere hypothese of veronderstelling niet. Het is bij gebrek aan nadere gegevens zelfs niet duidelijk of de nadelen persoonlijk en actueel zijn en of zij voortvloeien uit de bestreden beslissing dan wel uit de beslissing van de gemeenteraad van de gemeente Kortenberg betreffende de wegenis.

Louter volledigheidshalve wenst de Raad nog op te merken dat de verzoekende partij evenmin aantoont in welke zin de beweerde nadelen tevens moeilijk te herstellen zouden zijn. Zonder meer vooropstellen dat de schade op 50.000 euro (en vermoedelijk meer) moet begroot worden, kan in dit verband geenszins volstaan. De verzoekende partij lijkt hiermee zelf aan te voeren dat het nadeel dat zij zal lijden, nog afgezien van de ongefundeerde begroting ervan, in essentie een financieel nadeel is. Overeenkomstig vaste rechtspraak van de Raad is een financieel nadeel principieel herstelbaar, minstens toont de verzoekende partij het tegendeel niet aan, zodat het niet dienstig kan ingeroepen worden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in voorkomend geval te verantwoorden.

3. Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de bvba is onontvankelijk voor wat de behandeling van de vordering tot schorsing betreft.		
2 .De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.		
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.		
Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 5 december 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:		
Filip VAN ACKER,	voorzitter van de derde	kamer,
	met bijstand van	
Heidi HUANG,	toegevoegd griffier.	
De toegevoegd griffier	, [De voorzitter van de derde kamer,
Heidi HUANG	ŀ	Filip VAN ACKER